

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 13/2022
19.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Губеринић, адвокат из ..., против туженог Клиничко-болничког центра "Др Драгиша Мишовић-Дедиње" Београд, кога заступа Државно правобранилаштво у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2181/21 од 09.06.2021. године, у седници одржаној 19.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2181/21 од 09.06.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2181/21 од 09.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3892/18 од 09.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужиља тражила да се тужени обавезе да јој на име мање исплаћене зараде исплати појединачне месечне износе са припадајућом законском затезном каматом на сваки појединачни износ, почев од дана доспелости до исплате, као у том ставу изреке, као и да на наведене износе у корист тужиље уплати надлежном РФ ПИО доприносе за пензијско и инвалидско осигурање. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име мање исплаћене зараде исплати износе из тог става изреке, са припадајућом законском затезном каматом на сваки појединачни износ од доспелости до исплате и да на наведене износе за тужиљу уплати доприносе надлежном РФ ПИО. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиљи накнади трошкове поступка од 57.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2181/21 од 09.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда, у ставу другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка је одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености посебне ревизије у смислу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови из наведене одредбе за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер се ради о парници ради исплате разлике од исплаћене до минималне зараде, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Позивање на одлуку Уставног суда, која се не односи на исту чињеничну и правну ситуацију је без утицаја у конкретном случају, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, проистеклом из радног односа, у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме је побијана вредност предмета спора 169.466,26 динара, што не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (18.12.2018. године), ревизија тужене није дозвољена према члану 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413., у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**